

آرماندو میلانی با یادی از دوست و استادش ماسیمو وینلی (Massimo Vignelli) به نقل از او می‌گوید:

نباید بیش از ۵-۶ فونت (Type face) در کارهایمان استفاده کنیم، فونت‌هایی مانند:

HELVETICA- FUTURA- UNIVERS- BODONI GARAMOND- CENTURY

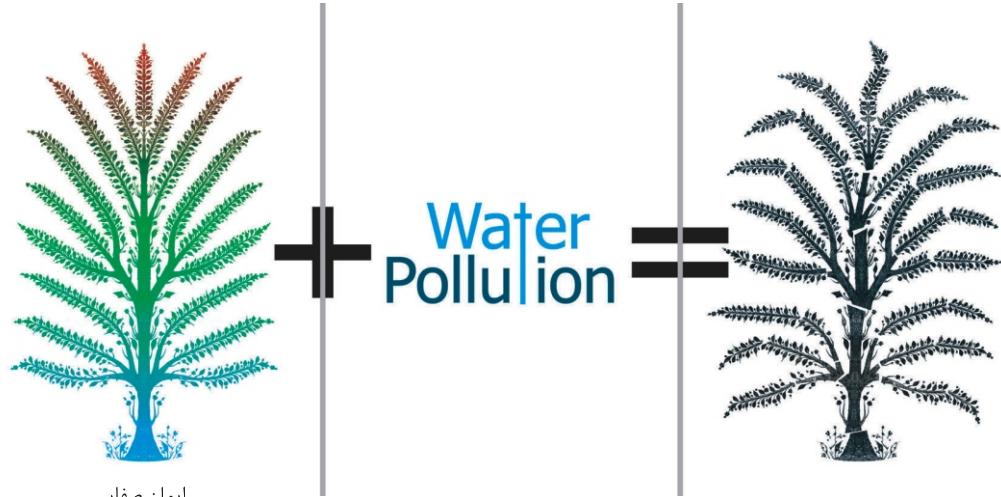
اگر یک کاتالوگ درباره موسیقی کار می‌کنیم، BODONI، نمونه‌ای کلاسیک است. و در صورت کار بر روی مجموعه‌ای مربوط به امور ساختمانی، FUTURA قادرمند عمل می‌کند. البته در صورت انتخاب فونتی برای یک کار فقط باید از همان فونت در تمام کار استفاده کرد.

فونت‌های بالا با انتخاب زیرشاخه‌های هریک مانند: سیاه (Bold)، مایل (Italic) و سیاه مایل (Bold italic) گزینه‌های بیشتری را در اختیارمان قرار می‌دهند. میلانی در ادامه بررسی کارها و توضیحات خود، تأثیرگذاری کارها را عاملی مهم می‌داند.

پس از اتمام نمایش کارها، میلانی از حاضران می‌خواهد تا کاری را که انتخاب شده، اصلاح نمایند. همزمان با کار هنرجویان، میلانی با حضور در کنار آن‌ها راهنمایی‌های لازم را ارائه می‌دهد. با اتمام کار و نمایش مجدد کارها، پیش و پس از اصلاح، میلانی از حاضران می‌خواهد که از میان کارهای ارائه شده ۳ کار را به ترتیب انتخاب نمایند. به شرطی که هیچ یک از انتخاب‌ها کار خود فرد رأی‌دهنده نباشد.

با جمع‌بندی نظرات ۳ کار برگزیده می‌شوند: نفر اول، کار مشترک هلن جبارزاده و مریم رونقی، نفر دوم، ایمان صفایی و نفر سوم، مریم پشتیبان است. میلانی برای نفر نخست پوستر امضا شده خود را اهدا می‌کند. نفرات دوم و سوم هم به ترتیب ۲ و ۱ کارت پستال از کارهای آقای میلانی را امضا شده دریافت می‌کنند.

آرماندو میلانی ضمن تشکر از هنرجویان می‌گوید: از این جلسه بسیار آموخته و درباره آن در کلاس‌های خود در نقاط مختلف دنیا خواهم گفت.

سامی حاضران در کارگاه در پایان جلسه:

- طaha ذاکر
- رشید رهنما
- مازیار زند
- مریم عظیمی‌فرد
- مانی مهرورز
- سارا صفرزاده
- ایمان صفایی
- سارا صفائی
- علیرضا وکیلی
- مریم پشتیبان
- هلن جبارزاده
- مولود مقصودی
- بهار اعتمادیان
- ایمان برآبادی
- سعید فروتن

